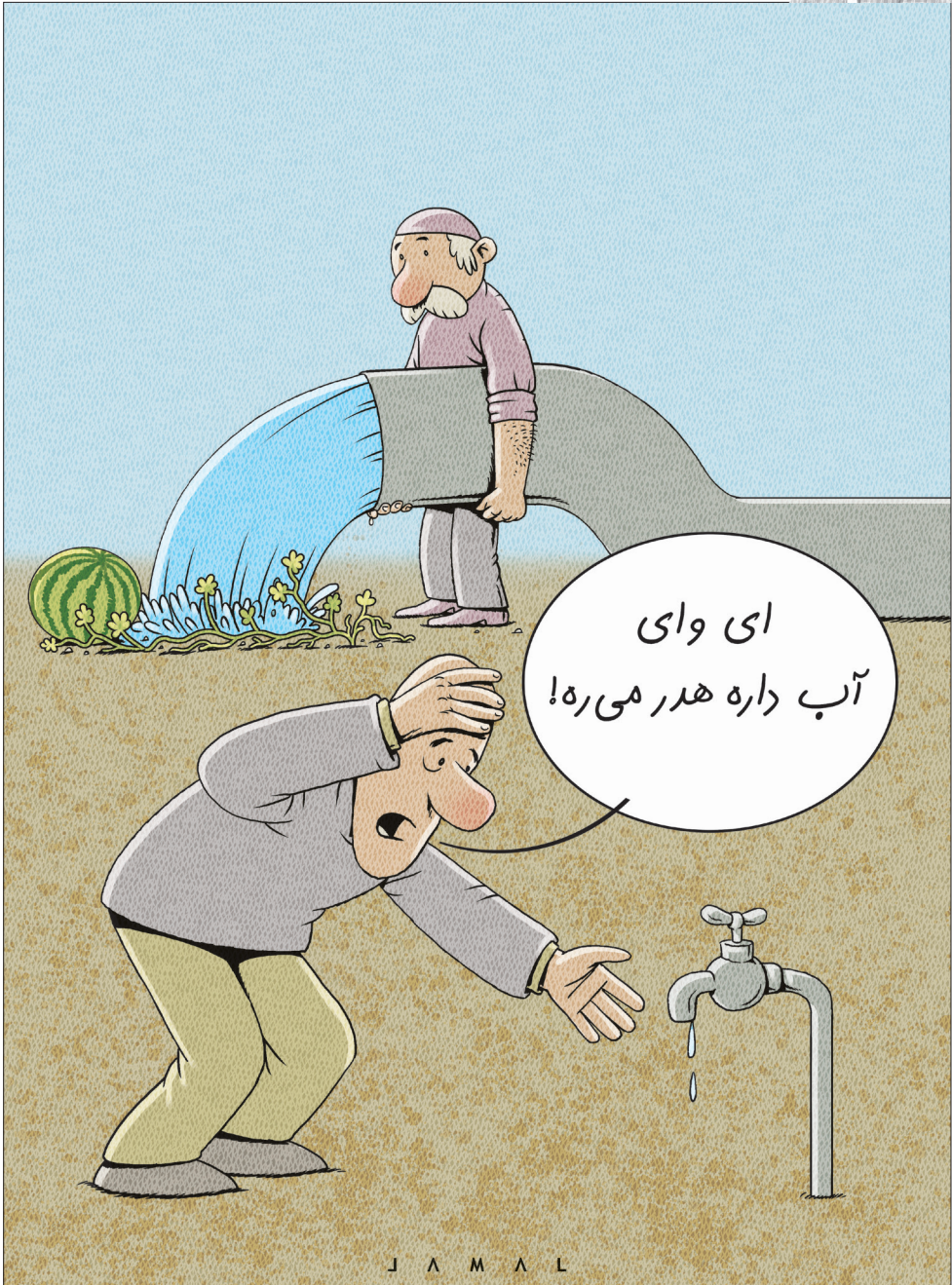

کریدور چابهار-زنگرور:

چارسوک ایران به جهان

علی آهنگر

نویسنده و پژوهشگر تاریخ

در جهان امروز «آن» که در مسیرها نیست، در معادلات هم نیست. قرن بیست و یکم قرن راه‌ها و شبکه‌هاست. راه‌ها قدرت می‌سازند، اتصال‌ها امنیت می‌آفرینند و مسیرها، آینده‌ها را شکل می‌دهند. در این میان، ایران، با همه عمق تاریخی، ژرفای تمدنی و موقعیت جغرافیایی بی‌مانندش، بیش از همیشه نیازمند آن است که از حاشیه‌نشینی استراتژیک خارج شده و به بازساز اتصال‌های جهانی بدل شود. اکنون، هم‌زمان با نزاع‌ها و رقابت‌ها بر سر کریدور زنگرور در قفقاز جنوبی، فرصتی بی‌نظیر پیش روی ایران است: به جای مخالفت خام پادالان‌ها و کریدورهایی که بدون مشارکت ایران طراحی می‌شوند، طرحی مکمل و مقتدرانه ارائه شود که ایران را به چهارراه راهبردی جهان تبدیل کند؛ طرحی به‌نام «کریدور چابهار-زنگرور: چارسوک ایران به جهان».

▼ ایران، چهارراه فراموشی شده؟

سال‌هاست که نقشه‌های ژئوپلیتیک منطقه، ایران را یا نادیده می‌گیرند، یا از آن عبور می‌کنند. از کریدور چین به اروپا (کمربند جاده) گرفته تا طرح‌های ترکیه‌محور اتصال آسیای میانه به اروپا. ایران در همه این طرح‌ها جایگاه کشور ثالث، مزاحم یا نظاره‌گر تصویر شده است. این در حالی است که ایران، یگانه کشوری است که هم به خلیج فارس و دریای عمان دسترسی دارد، هم به قفقاز، هم به آسیای میانه، هم به ترکیه و اروپا، و هم به افغانستان، شبه‌قاره هند، چین و جنوب آسیا. چرا چنین موقعیتی استثنایی باید در تنگنای تحریم‌ها، بی‌عملی و بی‌راهبردی مدفون به‌ماند؟ ایران اگر طرح ندهد، حذف می‌شود. اگر مسیر نسازد، دور زده می‌شود. زمان آن رسیده که ایران به جای موضع دفاعی، نقش معماری ژئوپلیتیک‌نوین منطقه را بر عهده گیرد.

▼ ایده چیست؟ یک چارسوک راهبردی

ایران می‌تواند با از مبدأ چابهار یا جاسک، یک مسیر ترانزیتی و ارتباطی به سوی شمال غرب فعال کند. این مسیر با گذر از قلب استان‌های ایران وارد منطقه زنگرور ارمنستان می‌شود، سپس به ایران و از آنجا به گرجستان و دریای سیاه می‌رسد. چه چیزی بهتر از این؟ در گذرگاه زنگرور، این مسیر به چهار شاخه اصلی تقسیم می‌شود: از غرب: اتصال به ترکیه و از آنجا به اروپای مرکزی؛ از شمال: پیوند با گرجستان، دریای سیاه و کشورهای اروپای شرقی و شمالی؛ از شرق و شمال شرق: اتصال به مسیرهای دریای خزر و آسیای میانه؛ از جنوب: باز شدن دروازه به اقیانوس هند، شبه‌قاره آسیای جنوبی و شرق آفریقا از طریق چابهار و جاسک. این همان چارسوک تاریخی و تمدنی است؛ جایی که ایران، پس از قرن‌ها، دوباره می‌تواند در مرکز تلاقی تمدن‌ها و تبادل‌ها قد برافرازد.

▼ مزایای طرح چابهار-زنگرور

این مسیر فقط راهی برای کامیون‌ها نیست، بلکه خط حیاتی آینده ایران است: مسیر عبور فیبر نوری آسیای جنوبی به اروپا؛ خطوط انتقال برق و انرژی (گاز و هیدروژن) به قفقاز و فراتر؛ راه‌آهن‌های ترکیبی شرق غرب و جنوب شمال؛ اتصال بنادر جنوبی ایران به بنادر دریای سیاه؛ توسعه اقتصادی استان‌های شرقی، مرکزی و شمال غربی؛ پیوند راهبردی با اروپا، قفقاز، ناتو و هند؛ و حتی بستری برای دیپلماسی صلح و تنش‌زدایی با کشورهای منطقه و جهان.

▼ چالش‌ها و راهکارها

ترکیه و آذربایجان ممکن است با این طرح رقابت کنند، اما ایران می‌تواند با پیشنهاد مسیرهای موازی مثل کریدور ارس، همکاری را جایگزین رقابت کند. روسیه و ناتو نیز با تضمین منافع مشترک می‌توانند شریک شوند. مهم‌تر از همه، این طرح حذف‌پذیر نیست؛ زیرا هیچ مسیری جز ایران نمی‌تواند چهارسوق جهانی را به هم پیوند دهد.

▼ چگونه آغاز کنیم؟

۱. تدوین یک سند راهبردی ملی برای کریدور چابهار-زنگرور؛
 ۲. دعوت از ارمنستان، گرجستان، هند، اتحادیه اروپا، ترکیه، یاکو و روسیه برای گفت‌وگو؛
 ۳. تعریف پروژه‌های مشترک: فیبر نوری، برق، خط‌آهن، ترانزیت، بیمه منطقه‌ای؛
 ۴. بهره‌گیری از بندر چابهار و توسعه زیرساخت‌های جاسک به عنوان نقطه مبدأ؛
 ۵. استفاده از ظرفیت دیپلماسی اقتصادی فعال برای حمایت از طرح.
- طرح «کریدور چابهار-زنگرور» نه یک رویا، بلکه یک ضرورت است. ایران اگر می‌خواهد در قرن بیست و یکم زنده، مقتدر و در حال توسعه باقی بماند، باید در نقشه‌های بزرگ حضور فعال داشته باشد. نقطه در بیانی‌های اعتراضی صادر کند. در جهانی که مسیرها تعیین کننده آینده‌اند، این ایران است که باید تصمیم بگیرد: آیا می‌خواهد فقط کشور نفت و انرژی به‌ماند؟ یا می‌خواهد چهارسوق اتصال ملت‌ها و تمدن‌ها شود؟
- پاسخ این پرسش، آینده ایران را خواهد ساخت.

متکفل و عهده‌دار موضوع مدیریت بحران در کشور باشد و تمام سازمان‌های فعال در این بخش مانند هلال احمر، آتش‌نشانی و پدافند غیرعامل و حتی مباحث مربوط به آمایش سرزمینی، پناهگاه‌ها، زلزله، سیل و... زیر نظر این وزارتخانه جدید قرار گیرند.»

او در پاسخ به اینکه چرا این موضوع را در قالب یک وزارتخانه مطرح می‌کنید؟ تاکید کرد: «من معتقدم هر چقدر مادر حوزه حکمرانی ساختارهای پاسخگوبه نهادهایی مانند مجلس یا شوراهای شهر و روستا را ایجاد کنیم، میزان مشارکت مردم را در حوزه نظارت افزایش داده‌ایم. ممکن است اشکالات و نقص‌هایی به این مجموعه‌ها وارد شود، اما نهایتاً در حوزه حکمرانی وزارتخانه‌ها و وزرا پاسخگوی کمیسیون مربوطه است. در حال حاضر شاهد یک عدم پاسخگویی و ناهماهنگی به صورت کلی هستیم و بر اساس همین ناهماهنگی‌ها هم پیشنهاداتی مطرح می‌شد مانند پیشنهاداتی در خصوص موضوع آذیر خطر و ساخت پناهگاه و... که من این پیشنهادات را متناسب با واقعیت‌های جامعه نمی‌دانم. من به مسائل کلان‌تر از جنگ ۱۲ روزه و حوادثی که در این جنگ ۱۲ روزه اتفاق افتاد، نگاه می‌کنم. با نگاه کلان مشخص می‌شود که نیازمند یک بازنگری اساسی و کلی در حوزه دکترین دفاعی و امنیتی جمهوری اسلامی هستیم تا بازدارندگی ایجاد کنیم. نباید در انتهای خط اعلام کنیم که پس از اتفاقاتی که رخ می‌دهد متناسب با حجم حوادث تصمیم‌گیری می‌کنیم. حتی حوادث اخیر در سیستان و بلوچستان یا در غرب کشور حاکی از آن است که ما با چالش‌های امنیتی مواجه هستیم که می‌تواند به شهروندان تمام کشور آسیب بزند. ضرورت دارد برای این چالش‌ها فکر اساسی اندیشیده شود و یکی از این موضوعات مهم نیز بحث ارتقای ایمنی در سطح شهرها به ویژه پایتخت است.»

▼ مردم به کدام پناهگاه بروند؟

پس از سال‌ها غفلت از موضوع پناهگاه‌ها و سیستم‌های هشدار شهری، بخشی از مدیریت شهری تهران تصمیم گرفت بار دیگر بر آذیر خطر مانور دهد.

پرویز سروری، نایب رئیس شورای شهر تهران در گفت‌وگو با هم‌میهن تاکید کرد: «در جنگ تحمیلی هم بیشتر سیستم صدا و تلویزیون بود و آذیر می‌زدند و آذیر شهری زده نمی‌شد. به نظر من باید این اتفاق بیفتد اما زیرساخت‌هایی نیاز دارد. وقتی آذیر کشیده می‌شود یعنی مردم به پناهگاه بروند بنابراین اول باید موضوع پناهگاه را حل کنیم اما این اعلام خطر مدنظر من باید از طریق رادیو و تلویزیون و موبایل‌ها اعلام شود.» او افزود: «بعضی از افراد پیشنهاداتی داشتند که مدیریت شهری با استفاده از شیوه‌های نوین و اطلاع‌رسانی حد اکثری فراتر از گذشته عمل کند. ما باید زمینه‌های مختلف را فراهم کنیم.»

او با اشاره به اینکه این موضوع دغدغه مدیریت شهری و به صورت جدی در حال بررسی است، گفت: «در بحث پناهگاه باید در قدم اول از ظرفیت‌های موجود و درباره هشدار نیز از فناوری‌های کنونی، استفاده مطلوب کنیم و شهر را آماده کنیم که مردم از این حق حداقلی خود استفاده کنند و زمان حمله دشمن در کمترین فرصت خود را به اولین پناهگاه برسانند. پیشنهادات مختلف در دست بررسی است تا زمینه هشدار شهری را فراهم کنیم.»

سروری در پاسخ به این سوال که چرا مسئولان بعد از جنگ ۸ ساله با عراق تاب‌آوری شهرها را به دست فراموشی سپردند؟ تاکید کرد: «این دغدغه درست است. یعنی کشوری که در رأس مطالبه‌گری، عدالت‌خواهی و مبارزه با دولت‌های ستمگر و زیاده‌خواه حرکت می‌کند به طور طبیعی باید زمینه‌های مناسب را برای مقابله با هرگونه تهدیدی فراهم کند. مادر عرصه‌های مختلف این کار را انجام دادیم و خیلی مؤثر بوده است. در جنگ ۱۲ روزه مشخص شد زمانی که فرماندهان تاکید می‌کردند باید دست برتر در منطقه را داشته باشیم تا در صلح زندگی کنیم، امروز آن ظرفیت‌هاست که امنیت می‌دهد. اما باید در گذشته که فرصت داشتیم به این موضوعات می‌پرداختیم و در این زمینه کوتاهی صورت گرفته است. امیدواریم در کمترین زمان جبران کنیم.»

نایب رئیس شورای شهر تهران در پاسخ به این سوال که دولت با وجود ناترازی‌ها، ساماندهی روابط بین‌المللی و... برای بازسازی‌ها و تاب‌آور کردن پایتخت بودجه‌ای می‌پردازد یا خیر؟ گفت: «بسیاری بعضی از موضع‌گیری‌ها واقعاً تألیف می‌خورم. در زمان جنگ که همه ما نیاز داریم با دوستی و رفاهت و همدلی کار کنیم بعضی همچنان در دوران پیش از جنگ گیر کرده‌اند و موضوعات غیراولویت‌ها را مطرح می‌کنند و به اختلافات می‌دمند. اقدام بین شهرداری و دولت اوج همکاری است و باید تلاش کنیم که دولت و شهرداری خدمات را سریع‌تر و با کیفیت بالا و امکان‌پذیر به کسانی که آسیب‌های (روحی و مادی) جدی دیدند، ارائه کنیم. اگر بخواهیم پیگیر آرزوهایمان باشیم کار مردم روی زمین می‌ماند. اقدام شهرداری با حمایت دولت اقدام در دسترس‌تری بود. اگر می‌خواستیم دنبال بودجه و پول برویم حتماً مردم (مانند ترکیه و...) در این شرایط می‌مانند. با اقدام صورت گرفته امکان جلب مشارکت مردم و پیمانکاران فراهم شد تا مردم سریع‌تر سر زندگی خود بزرگند. ما مردم را در هتل اسکان دادیم در حالی که زندگی در یک اتاق هتل اصلاً آسان و مطلوب نیست، بلکه عذاب‌آور است و زندگی آنها نابود می‌شود. حدود ۴-۵ هزار خانه بازسازی شده تا افراد سر خانه و زندگی خود برگردند. این اقدامات و همکاری دولت و شهرداری الگوی خوبی است برای جامعه که در وضعیت جنگی اختلافات سیاسی و جناحی را کنار بگذاریم و با رفاهت مشکلات مردم را سریع‌تر حل کنیم. برای دعوا وقت زیاد است اما حالا وقت دوستی است. در حال حاضر دود هر موضوعی که بین دولت و شهرداری را به هم بزند به چشم مردم می‌رود. بنابراین باید این فضای همدلی را حفظ کنیم.»

سروری با اشاره به این که مدیریت شهری پیشنهاداتی به دولت ارائه می‌کند، افزود: «شهرداری به تنهایی نمی‌تواند، تمام هزینه‌ها را تأمین کند آن هم در این زمان که درآمدهای شهرداری حداقلی شده است. مردم در زمان «نه جنگ و نه صلح» خیلی تمایلی برای ساخت و ساز ندارند. در این زمان شهرداری علاوه بر کاهش جدی درآمدها یا هزینه‌هایی که به شدت افزایش یافته رویه‌رو است. دولت هم به این موضوعات اشراف دارد اما دولت هم دشتی بسته است و باید در تمام زمینه‌ها مشکلات را حل کند. در حال حاضر بنیه دفاعی دولت باید افزایش یابد که منابع مالی نیاز دارد. مدیریت شهری هم به مصائب دولت واقف است به همین دلیل شهرداری باید از خود مایه بگذارد و دولت هم ظرفیت‌های موجود را در اختیار شهرداری بگذارد تا سریع‌تر اقدامات را ارائه کند. دولت و شهرداری در مسیر هم‌افزایی و همدلی حرکت می‌کنند و برخی مطالب که در رسانه‌ها مبنی بر وجود اختلافات اساسی منتشر می‌شود، به نفع کشور نیست. حتماً اختلاف‌نظر وجود دارد اما باید آن را به اقدام همدلانه تبدیل کرد.»

آگهی فراخوان عمومی مربوط به مناقسه
تأمین کالا و اجرای اتاقک‌های نگهبانی و امکانات جانبی
طرح توسعه میدان نفتی آزادگان جنوبی فاز-۱

نوبت دوم

شماره مناقسه: CCA/PQ/۱۴۰۴/۱۷

شرکت پتروپارس لیمیتد به عنوان پیمانکار عمومی از طرف کارفرمای اصلی شرکت مهندسی و توسعه نفت در نظر دارد مناقسه با شرایط ذیل را از طریق مناقسه عمومی یک مرحله‌ای توام با ارزیابی کیفی به پیمانکار واجد شرایط و دارای صلاحیت واگذار نماید.

لذا از کلیه شرکت‌های متقاضی دعوت به عمل می‌آید در صورت تمایل به شرکت در مناقسه فوق نسبت به اعلام آمادگی و شرکت در فرایند مناقسه اقدام نمایند.

نوبت اول فراخوان عمومی آگهی مناقسه فوق در روزهای دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۴/۰۶ و چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۷ و فراخوان دوم آن روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۶ می باشد.

تذکر مهم: فقط شرکت‌های دارای رتبه صلاحیت ۳ و ۴ رشته ابنیه در سازمان برنامه و بودجه که محل ثبت آنها، استان خوزستان می باشد، مجاز به شرکت در فراخوان ارزیابی کیفی مناقسه مذکور خواهند بود.

۱- موضوع مناقسه: مناقسه تأمین کالا و اجرای اتاقک‌های نگهبانی و امکانات جانبی - طرح توسعه میدان نفتی آزادگان جنوبی فاز-۱

۲- نوع مناقسه: مناقسه عمومی دو مرحله‌ای

۳- شماره مناقسه: CCA/PQ/۱۴۰۴/۱۷

۴- مدت انجام کار: ۱۲ ماه شمسی

۵- محل اجرا: میدان نفتی طرح آزادگان جنوبی، ۸۰ کیلومتری غرب شهر اهواز و در نزدیکی شهر سوسنگرد و در مجاورت مرز ایران و عراق با مساحتی در حدود ۴۴۰ کیلومتر مربع

۶- محل و مهلت دریافت مدارک پیش ارزیابی کیفی (جداول ارزیابی کیفی پیمانکاران و شرح کار): اسناد مربوطه در روزهای سه شنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۷ و چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۰۸ از ساعت ۸ صبح الی ۱۳ به مناقسه گران در آدرس مندرج در بند ۷ ارائه می‌گردد.

آدرس ارائه سی دی / فایل اسناد: تهران، سعادت آباد، بلوار فرهنگ، نرسیده به میدان فرهنگ، کوچه عرفان، ساختمان عرفان، طبقه دوم، مدیریت حقوقی و قراردادها تلفن: ۰۲۹۴۴۲۲۵۷-۰۲۹۴۴۲۲۱۷ Rezaeimofrad.sh@ppars.com- Akbari.F@ppars.com

۷- محل و تاریخ ارائه پاکت ارزیابی کیفی: شرکت کنندگان محترم می‌بایست اسناد و مدارک ارزیابی فنی درخواستی را مطابق شرح کار و جداول ارزیابی مربوطه در روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۴/۰۵/۱۵ به صورت پاکت در بسته و مهر و موم شده ارائه نمایند.

۸- شرایط عمومی:

کلیه مدارک درخواستی در جداول ارزیابی کیفی می‌بایست در روز و تاریخ ارائه پاکت ارزیابی کیفی به صورت در بسته و مهر و موم شده به آدرس مندرج در بند ۷ ارائه گردد.

فرم‌های اطلاعات مناقسه گر و اعلام آمادگی شرکت در مناقسه به همراه مابقی مدارک می‌بایست در پاکت ارزیابی کیفی ارائه گردد.

دارا بودن شخصیت حقوقی، ارائه اساسنامه، آگهی تأسیس، آگهی آخرین تغییرات و شناسه ملی و کد اقتصادی مطابق جداول ارزیابی کیفی الزامی می باشد.

چنانچه در مرحله ارزیابی کیفی مشخص گردید شرکتهای متقاضی از مدارک جعلی یا اطلاعات خلاف واقع، تهدید، رشوه و نظایر آن برای صلاحیت خود استفاده نموده اند، مطابق قوانین و مقررات با متخلف رفتار خواهد شد.

ارائه سوابق و مدارک هیچ گونه حقی را برای متقاضیان ایجاد نخواهد کرد.

تمام صفحات مدارک ارزیابی کیفی باید توسط صاحبان امضاء مجاز مهر و امضاء به مناقسه گزار تسلیم گردد.

فایل اکسل تکمیل شده ارزیابی کیفی به همراه اسناد ارزیابی کیفی می‌بایست به صورت مهر و امضا شده و اسکن شده فقط بر روی CD تهیه و ارائه گردد.

حداقل امتیاز قابل قبول جهت دعوت به مناقسه ۶۰ (شصت) امتیاز می باشد.

آدرس ایمیل کارشناسان مناقسه فوق به شرح زیر می باشد: Rezaeimofrad.sh@ppars.com- Akbari.F@ppars.com

❖ لطفا در صورت عدم حضور ایمیل خود را ارسال نمایید تا شرح کار و شرایط مناقسه فوق به صورت ایمیل ارسال گردد.

روابط عمومی و امور بین الملل گروه پتروپارس